

Arrest

nr. 321 377 van 10 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. VANDECASTEELE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.N. (...), verklaarde over de Marokkaanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in Nador op (...). U bent Berber. U groeide op in een gezin in de middenklasse. U bent de oudste van 3 broers. U ging tot de 6de klas naar school, maar stopte dan omwille van financiële overwegingen. Desalniettemin had u een mooi leven in Marokko, tot het noodlot bij uw moeder toesloeg.

Uw moeder kreeg een leverziekte, die in 2022 zeer ernstig werd. Omdat haar lever niet meer werkte had ze een levertransplantatie nodig. U was bereid om een deel van uw lever aan uw moeder af te staan en u bleek in aanmerking te komen voor donatie. De operatie kostte echter 60.000 euro. Omdat er haast achter zat zocht u overal naar geld, zowel door online om geld te vragen als door het te lenen bij louche types.

Zo kwam u bij S. (...), een lokale drugsdealer, terecht. Hij leende u renteloos 25.000 euro. U moest dat bedrag na een maand terugbetalen. U wist S. (...) ervan te overtuigen het geld te geven omdat u hem ervan verzekerde dat een Duitse vrouw u het geld zou schenken. U weet niet wie deze Duitse vrouw is, maar zij had het verhaal van uw moeder gehoord toen u daar op een livestream op instagram over vertelde.

Uw vader en broers namen geen enkele verantwoordelijkheid op toen uw moeder ziek werd, alles viel op uw schouders. U wist niettemin alles te regelen om de operatie te laten plaatsvinden in Turkije, in mei 2022. Hoewel u uw moeder uw halve lever schonk bleek de operatie niet succesvol. Uw moeder overleed 20 dagen na de operatie. U moest ook tot meerdere weken na de operatie in het ziekenhuis blijven. Na het overlijden van uw moeder bleek dat de loyaliteit van uw familie slechts schijn was. Uw vader hertrouwde meteen en verhuisde. Uw broers moesten daardoor met school stoppen en zelf op zoek naar een woning. Uw familie keerde u de rug toe en vroeg niet meer naar hoe het ging, laat staan dat ze u op materieel vlak hielpen.

U was verzwakt door de operatie, was uw moeder verloren en was platzak. S. (...) belde u voortdurend om zijn geld terug te vorderen. U verhuisde vanuit Nador naar Rabat, waar u zo'n 5 maanden verbleef. Omdat S. (...) u bleef achternazitten besliste u naar Spanje te trekken. U bewoog op 22 mei 2023 een visum in het Spaans consulaat van Nador en trok in juli 2023 naar Barcelona. Ook daar vond S. (...) u echter, waardoor u verder trok naar België, waar u hoopte dat hij u niet zou vinden. U kwam in juni 2024 toe in België, maar belandde er vrij snel op straat. Een drugsdealer benaderde u om voor hem te werken en bij hem te wonen. U ging akkoord.

Op 13 juli 2024 werd u op heterdaad betrapt bij de verkoop van drugs. U werd aangehouden en vastgezet. Daarbij kreeg u ook een bevel om het grondgebied te verlaten, alsook een inreisverbod van 3 jaar betekend. U werd op 14 augustus 2024 door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld en naar de gevangenis van Antwerpen gestuurd. Daar werd u op 26 augustus 2024 gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met betrekking tot een terugkeer naar Marokko. U was niet akkoord met een terugkeer naar Marokko maar kreeg op 19 september 2024 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijding betekend. In het kader van dat bevel werd u overgeplaatst naar het gesloten centrum van Merksplas.

Op 24 september 2024 verklaarde u aan het centrum van Merksplas zo snel mogelijk naar Marokko te willen terugkeren. Er werd een laissez-passer naar Marokko uitgereikt op 31 oktober 2024, met geldigheid tot 31 december 2024, in het kader van uw terugkeer. Er werd gepland u te repatriëren naar Marokko op 7 november 2024 en op 17 december 2024. Beide pogingen mislukten echter, omdat u zich alsnog verzette. U diende op 24 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in te België.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: de 1ste pagina van uw paspoort (kopie), uw Marokkaanse identiteitskaart en rijbewijs (kopie), medische documenten en foto's met betrekking tot de operatie van uw moeder, en een transcript van door u opgestuurde video's die niet aan het administratieve dossier konden worden toegevoegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te vrijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aanneemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst betwist het CGVS niet dat u in mei 2022 een operatie onderging, waarbij u donor was voor een levertransplantatie van uw moeder. Het CGVS betreurt de slechte afloop van deze operatie

Meerdere van uw verdere verklaringen met betrekking tot uw familieleden bleken echter ongeloofwaardig:

- *Het is niet aannemelijk dat de volledige verantwoordelijkheid, zowel voor het regelen van de operatie van uw moeder, als voor het regelen en terugbetalen van de lening bij S. (...), op u valt. Het is onduidelijk waarom uw vader geen enkele verantwoordelijkheid nam. Dat hij niet wist "hoe dingen te doen", is daarbij geen bevredigende verklaring (NPO, P.5).*

- *U legde tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw vader en broers. U verklaarde in het kader van een eerdere repatriëring dat uw vader en broers allen legaal in Spanje zouden zijn (DID/NOTA, zie administratief dossier). Tegenover de DVZ en het CGVS verklaarde u dat uw broers en vader allen in Nador zijn (vragen 13A en 18, verklaring DVZ dd 6 januari 2025; NPO, P.3, 8).*

Uw verklaringen met betrekking tot uw lening bij S. (...) zijn eveneens ongeloofwaardig:

- *Al uw verklaringen met betrekking tot deze lening bij S. (...), het terugbetalingsplan met deze Duitse vrouw, betreffen blote beweringen. U legt geen enkel document neer om deze verklaringen mee te staven.*

- *Het is niet aannemelijk dat S. (...), een bekende drugsdealer uit Nador (NPO, P.6), u een renteloze lening gaf. U verklaarde dat hij dit deed "uit menselijkheid" (NPO, P.8). Nochtans staan drugsdealers niet meteen bekend voor hun menselijkheid, en bovendien is S. (...) geen vriend van u (NPO, P.5). Zijn vermeende menselijkheid weerhield u er enerzijds niet van hem sinds uw operatie te ontwijken, daar u vervolging bleek te vrezen (NPO, P.4). Anderzijds strookt zijn menselijkheid weinig met de bedreigingen die hij vrijwel meteen tegen u uitte (vraag 5, vragenlijst CGVS).*

- Het terugbetalingsplan op basis waarvan u deze lening zou verkregen hebben is volstrekt ongeloofwaardig. Zo zou een u onbekende, Duitse vrouw uw moeder hebben leren kennen nadat u op instagram live had verteld over uw moeder haar lotgeval, en haar hebben beloofd te helpen (NPO, P.6). Hoewel u deze Duitse vrouw volstrekt niet kende, of ook maar enigszins een engagement van haar had gekregen, volstond deze bijzonder gebrekkige info blijkbaar wel voor S. (...) om u een renteloze lening te geven.
 - U legde tegenstrijdige verklaringen over deze lening af. Daar waar u bij DVZ verklaarde dat u eind 2022 een bedrag van 25 miljoen dirham (hetgeen met 2,4 miljoen euro overeenkomt) geleend had bij S. (...) (vraag 5, vragenlijst CGVS), bleek u veeleer 25.000 euro te hebben geleend (NPO, P.5). De lening zou u tevens reeds veel vroeger dan eind 2022 hebben gekregen, namelijk in mei 2022 (NPO, P.4, 6).
 - U legde nog tegenstrijdige verklaringen af. In het kader van uw repatriëring naar Marokko werd u door de DVZ ondervraagd. Daarbij gaf u aan naar Spanje te zijn gegaan in de zomer van 2023 voor de operatie aan uw lever (DID/NOTA, zie administratief dossier). Deze verklaringen staan wederom haaks op uw latere verklaringen als zou u Marokko zijn ontvlucht uit vrees voor uw onvermogen S. (...) terug te betalen. De reactie van S. (...) na uw onvermogen om hem terug te betalen is tevens ongeloofwaardig:
 - S. (...) verwachtte dat u hem na 1 maand terugbetaalde (NPO, P.7). Hoewel u een maand in bed moest blijven na de operatie belde hij u toen constant op om zijn geld terug te krijgen (NPO, P.4). Hoewel u hem uitlegde dat u toen door de operatie niet kon werken begon hij u telefonisch te bedreigen (vraag 5, vragenlijst CGVS). Deze verklaring valt wederom moeilijk te rijmen met de menselijkheid van S. (...) (zie supra).
 - Het is onduidelijk waarom u naar Spanje vertrok. U gooide uw simkaart weg en verhuisde naar Rabat toen dietelefonische bedreigingen begonnen. Er gebeurde dan niets meer, omdat ze niet wisten dat u daar was (vraag 5, vragenlijst CGVS). Desalniettemin vertrok u toch naar Spanje, omdat u bang was voor S. (...) (NPO, P.4). Opmerkelijk genoeg kon u ook probleemloos uw visum voor Spanje regelen in de Spaans ambassade van Nador (vraag 27, verklaring DVZ dd 6 januari 2025; visuminformatie, zie administratief dossier), de stad waar iedereen S. (...) kende (NPO, P.6).
 - U legde ernstig tegenstrijdige verklaringen af over de datum van uw vertrek uit Marokko. Enerzijds verklaarde u meermaals zo'n 6 maanden na de operatie te zijn vertrokken uit Marokko (NPO, P.4; vraag 5, vragenlijst CGVS). Dat zou dan in november 2022 geweest zijn. Uit andere verklaringen en documenten blijkt het echter veel waarschijnlijker dat u pas veel later Marokko verliet, namelijk in de zomer van 2023 (vragen 10, 27 en 33, verklaring DVZ dd 6 januari 2025; DID/NOTA en visuminformatie, zie administratief dossier).
 - Indien u Marokko pas in de zomer van 2023 verliet, zou u de bekende drugsdealer S. (...) daar meer dan een jaar hebben weten te ontwijken in diens eigen land. In Spanje zou S. (...) u echter sneller hebben teruggevonden, want in juni 2024 vluchtte u naar ons land nadat u in Spanje werd bedreigd door vertegenwoordigers van S. (...) (vraag 33, verklaring DVZ dd 6 januari 2025; NPO, P.4).
 - Het is niet geloofwaardig dat S. (...) geen verhaal gaat halen bij uw familieleden om zijn geld terug te krijgen. Buiten het opsturen van een video naar uw broer, waarbij S. (...) u bedreigt, is er geen sprake van enig contact tussen S. (...) en uw familieleden in het kader van de terugbetaling van deze lening voor de operatie van uw moeder (NPO, P.8).
- Ten slotte dient nog op enkele elementen te worden gewezen waaruit blijkt dat u geen gegronde vrees voor vervolging koestert ten opzichte van Marokko zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie:
- U diende pas een verzoek om internationale bescherming in nadat u reeds 6 maanden in België verbleef en er na uw vasthouding tot tweemaal toe werd getracht u te repatriëren naar Marokko. Het ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees voor vervolging in Marokko dat u niet eerder asiel had aangevraagd. Uw verklaring als zou u niets hebben geweten over asiel is volstrekt ontoereikend (NPO, P.6).
 - U verklaarde op 24 september 2024 formeel en uitdrukkelijk zo snel mogelijk te willen worden teruggestuurd naar Marokko (vertrek verklaring, zie administratief dossier). Hieruit blijkt allerm minst dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert ten opzichte van Marokko. Wederom kan uw verklaring, als zou u dit hebben gezegd toen u heel moe was, een zwaar hart had en alles had opgegeven, niet volstaan om deze uitdrukkelijke wens mee te verklaren (NPO, P.6).
 - U vroeg geen bescherming aan de Marokkaanse overheid voor de vermeende bedreigingen vanwege S. (...). U verklaarde dat dat niet kon, omdat u dan uw leven in gevaar zou brengen en mogelijk dat van uw broers (NPO, P.7). Echter is ook deze uitleg ontoereikend. Immers verklaart u nu voor uw leven te vrezen en is het doel van bescherming vragen die vrees net weg te nemen.
 - De problemen die u zou kennen met S. (...) en die in bovenstaande beslissing als ongeloofwaardig worden beoordeeld, betreffen overigens een burgerrechtelijk conflict. U leende geld van S. (...) en moet hem dat terugbetalen, waarop hij u bedreigt. Zulke burgerrechtelijke disputen vormen geen grond voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, op basis waarvan het vluchtelingenstatuut wordt toegekend.
- Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten hebben slechts betrekking op uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor de medische documenten die u neerlegde. De operatie die u onderging in mei 2022 staat in deze beslissing niet ter discussie.

De video's die u opstuurde en waarvan uw advocaat de nodige duiding voorzag, vormen geen bewijs van uw asielrelaas. In de eerste video is louter de achterkant van een gewapende man zichtbaar, die bedreigingen aan uw adres uit. Er kan op geen enkele wijze uit afgeleid worden dat dit effectief S. (...) betreft, laat staan dat deze video uw asielrelaas bevestigt. Ook de tweede en derde video, waarin u samen met uw moeder livestreamde om hulp te vragen voor haar operatie, kan uw asielrelaas geenszins aantonen. Immers toont deze video louter aan dat u hulp zocht voor uw moeders operatie, een element dat wederom niet ter discussie staat in deze beslissing.

Op basis van bovenstaande elementen dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève bestaat of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker stelt in het onderhavige verzoekschrift dat hij er alle belang bij heeft dat de bestreden beslissing *"geschorst en hervormd of vernietigd wordt"* en geeft aan dat de bestreden beslissing *"in eerste instantie geschorst en vervolgens hervormd of vernietigd"* moet worden.

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

"Schending van Artikel 1.A.2 van het Verdrag van Geneve betreffende de status van vluchtelingen;

Schending van Artikels 48/3 en 48/4, §2, a) en b), 48/6, §1, lid 1 en 48/6, §5, a, b, c, van de Wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivatie van de bestreden beslissing;

Van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van 4 november 1950.

Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk

- Het beginsel van Redelijkheid en evenredigheid*
- Het beginsel van Hoorplicht*
- Het beginsel van Zorgvuldigheid van de administratie*
- Het beginsel van Afdoende motivering".*

Verzoeker wijst erop dat hij ernstig werd bedreigd door S. in het kader van een aangegane lening en dat hij bijgevolg niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst zonder enig risico op ernstige schade.

Betreffende het verwijt dat hij slechts laat een verzoek om internationale bescherming indienende, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker heeft slechts iets later (6maanden) een subsidiaire bescherming aangevraagd omdat hij de procedure hiertoe niet kende."

Verzoeker vervolgt:

"Dat de handelingen van verzoeker niet grondig werden onderzocht. Zijn thuisland verlaten en internationale bescherming in een onbekend land zoeken is geen droom van de gewone mens. Een verder onderzoek naar de ernstige bedreigingen zou ook naar het licht kunnen hebben brengen dat er wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming.

Deze aanpak maakt het proces van internationale bescherming inhoudsloos en miskent de verplichtingen van objectieve beoordeling van de gronden van het verzoek.

Dat de overgelegde documenten niet grondig werden geanalyseerd en dat alle evolutie van hun klachtpatroon automatisch als bewijs van valsheid werd beschouwd.

Dat er daarnaast bijna uitsluitend rekening werd gehouden met futiele details uit de verklaringen van verzoeker om hun relaas ongeloofwaardig te verklaren terwijl er geen analyse werd uitgevoerd met betrekking tot de authenticiteit van de door hem overgelegde stukken.

De motivering is beperkt tot een zinnetje dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er een persoonlijke vrees voor vervolging is of er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming."

2.3. Verzoeker beroept zich in een tweede middel, in ondergeschikte orde, op de schending van:

"- Artikel 48/4, §2, c) van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen;

- Artikels 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- Van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van 4 november 1950.
- Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk
Het beginsel van Redelijkheid en evenredigheid
Het beginsel van Hoorplicht
Het beginsel van Zorgvuldigheid van de administratie
Het beginsel van Afdoende motivering”.

Verzoeker voert in dit kader aan:

“De tegenpartij weigert de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker toe te kennen, oordelend dat de situatie niet zodanig is dat verzoeker een reëel risico zouden lopen op ernstige schade aldaar in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980.

Uit de recente informatie die voorligt blijkt nochtans dat verzoeker minstens subsidiaire bescherming nodig zou hebben.

17. De huidige toestand dient grondig te worden geanalyseerd ten aanzien van een verzoek tot subsidiaire bescherming. Verzoeker kon uiteraard zelf geen bescherming bij de lokale autoriteiten verzoeken en het bekomen daarvan schijn nog minder waarschijnlijk in de huidige context.

19. Gelet op het voorgaande, loopt verzoeker een groter risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980, door zijn loutere aanwezigheid op het grondgebied.

Dat er geen rekening werd gehouden met alle relevante elementen en alle aspecten van de concrete situatie van verzoeker impliceert dat de bestreden beslissing aan de wettelijke voorwaarden onder art. 48/6 van de Vreemdelingenwet niet voldoet, noch aan de wettelijke voorwaarden inzake formele motivatie en aan de beginselen van behoorlijk bestuur.”

2.4. Verzoeker vraagt in het voorliggende verzoekschrift in uiterst ondergeschikte orde om de vernietiging van de bestreden beslissing.

In dit kader voert verzoeker aan:

“Gezien bovenstaande elementen, achten verzoekers dat het CGVS hun asielrelaas niet grondig genoeg onderzocht heeft en dat de argumentatie van de tegenpartij wat betreft de weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus onvoldoende is.

Indien Uw raad dit nodig acht, dient hun dossier teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verdere analyse;

Verder achten verzoekers dat het CGVS, wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, hun dossier ook duidelijk eenzijdig en niet grondig geanalyseerd heeft.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS niet alleen artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen maar ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid;

Bijgevolg past het om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS.”

2.5. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

- In hoofddorde verzoekers als vluchtelingen te erkennen,*
- In subsidiaire orde, de subsidiaire bescherming aan verzoekers toe te kennen,*
- In meer subsidiaire orde, de bestreden beslissing te vernietigen.”*

2.6. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet, bepaling waarop nochtans uitdrukkelijk gewezen wordt in de kennisgeving van de bestreden beslissing.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker toont op generlei wijze aan dat en op welke wijze de hoorplicht *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.3. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.4. Dient voorts te worden opgemerkt dat een onderzoek naar een eventuele schending van het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.7. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.8. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar schulden zou hebben bij en zou worden gevisieerd door een zekere S., die een bekende drugsdealer zou zijn.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen en vrees op fundamentele wijze worden ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen na aankomst in België. Zo blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas dat verzoeker reeds in juni 2024 toekwam in België, in juli 2024 werd betrapt op het verkopen van drugs, werd aangehouden, een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van 3 jaar ontving. Tevens werd verzoeker op 14 augustus 2024 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen en naar de gevangenis gestuurd. Op 26 augustus werd hij aldaar gehoord door de DVZ met betrekking tot een terugkeer naar Marokko. Verzoeker ging niet akkoord met een terugkeer maar kreeg op 19 september 2024 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en werd in dit kader overgeplaatst naar het gesloten centrum van Merksplas. Op 24 september 2024 verklaarde verzoeker er zo snel mogelijk naar Marokko te willen terugkeren. Verzoeker ontving een laissez-passer naar Marokko op 31 oktober 2024 met

geldigheid tot 31 december 2024. Er werd gepland verzoeker te repatriëren op 7 november 2024 en op 17 december 2024. Beide pogingen mislukten omdat verzoeker zich alsnog verzette. Slechts op 24 december 2024 diende verzoeker uiteindelijk het onderhavige verzoek om internationale bescherming in. Dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn geweest van het bestaan van de procedure internationale bescherming, kan in dit kader bezwaarlijk ernstig worden genomen. Redelijkerwijze kan namelijk worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich zou informeren over de mogelijkheden teneinde bescherming te verkrijgen en een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en dat verzoeker, ondanks dat hij gedurende deze periode veelvuldig in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten, verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten ontving, werd opgesloten met het oog op een verwijdering en het voorwerp uitmaakte van verscheidene repatriëringspogingen, dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Dat verzoeker op 24 september 2024 dan ook nog eens zelf uitdrukkelijk en formeel te kennen gaf dat hij zo snel mogelijk wenste te worden teruggestuurd naar Marokko, doet, zoals met recht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, bovendien nog verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen en vrees.

In de bestreden beslissing wordt blijkens een lezing van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier verder geheel terecht gemotiveerd dat (i) meerdere verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn familieleden ongeloofwaardig bleken, meer bepaald dat het niet aannemelijk is dat de volle verantwoordelijkheid voor de terugbetaling van S. op verzoeker viel en dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de verblijfplaatsen van zijn vader en zijn broers; (ii) verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn lening bij S. eveneens ongeloofwaardig zijn, en dit omdat al zijn verklaringen blote en niet gestaafde beweringen betreffen, het niet aannemelijk is dat S. hem een renteloze lening gaf, de gedragingen die verzoeker aan S. toedichtte niet met elkaar stroken, het door verzoeker geschetste terugbetalingsplan volstrekt ongeloofwaardig is, verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de lening en verzoeker nog andere tegenstrijdige verklaringen aflegde; (iii) de reactie van S. op verzoekers onvermogen om hem terug te betalen ook ongeloofwaardig is, en dit omdat de reactie van S. niet strookte met zijn overige gedragingen, het onduidelijk is waarom verzoeker naar Spanje trok, verzoeker in dit kader opmerkelijk genoeg probleemloos een visum kon regelen in Nador, verzoeker frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn vertrek uit Marokko en het niet geloofwaardig is dat S. geen verhaal zou gaan halen bij verzoekers familieleden om zijn geld terug te krijgen; (iv) verzoeker geen bescherming zocht bij de Marokkaanse autoriteiten en daarvoor geen toereikende uitleg verstrekke.

Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan concrete en pertinente motieven die inzake het voorgaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. In tegenstelling met wat verzoeker beweert, hebben deze motieven stuk voor stuk betrekking op essentiële elementen die de kern van de door hem aangevoerde problemen en vrees raken en betreffen dit geenszins details. Voor het overige vergenoegt verzoeker zich ertoe boudweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat zijn dossier niet grondig zou zijn onderzocht en dat verder onderzoek mogelijks een nood aan internationale bescherming aan het licht zou hebben gebracht. Hiermee doet hij aan de voormelde motieven hoegenaamd geen afbreuk.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Inzake deze documenten en stukken, wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gemotiveerd:

"De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten hebben slechts betrekking op uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor de medische documenten die u neerlegde. De operatie die u onderging in mei 2022 staat in deze beslissing niet ter discussie.

De video's die u opstuurde en waarvan uw advocaat de nodige duiding voorzag, vormen geen bewijs van uw asielrelaas. In de eerste video is louter de achterkant van een gewapende man zichtbaar, die bedreigingen aan uw adres uit. Er kan op geen enkele wijze uit afgeleid worden dat dit effectief S. (...) betreft, laat staan dat deze video uw asielrelaas bevestigt. Ook de tweede en derde video, waarin u samen met uw moeder livestreamde om hulp te vragen voor haar operatie, kan uw asielrelaas geenszins aantonen. Immers toont

deze video louter aan dat u hulp zocht voor uw moeders operatie, een element dat wederom niet ter discussie staat in deze beslissing.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij op grond van deze motieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont verder in het geheel niet aan dat de situatie in zijn land van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar hij verwijst naar *“de recente informatie die voorligt”* en stelt dat uit deze informatie zou blijken *“dat verzoeker minstens subsidiaire bescherming nodig zou hebben”*, dient immers te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien op welke informatie verzoeker doelt en kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker niet het minste begin van informatie aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in Marokko van zulke aard zou zijn dat deze zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in voormeld wetsartikel. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend vijftientig door:

Dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT

